

2. Holmboe, Eric S. MD Faculty and the Observation of Trainees' Clinical Skills: Problems and Opportunities. // Simulation in Healthcare: The Journal of the Society for Simulation in Healthcare. 9(1):21–32, February 2014.
3. Zolnierek K, Dimatteo M. Physician Communication and Patient Adherence to Treatment A Meta-Analysis. MedicalCare 2009; 47 (8): 826–34. DOI: 10.1097/MLR.0b013e31819a5acc.

МОДЕЛЬ ВІДДІЛЕННЯ СТАНДАРТИЗОВАНОГО ПАЦІЄНТА ВІД ІДЕЇ ДО РЕЗУЛЬТАТУ

Загородня К.А.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Підвищення якості освітнього процесу випускників вищих медичних закладів відбувається через застосування своїх знань у клінічній практиці та відпрацювання практичних навичок на стандартизованих пацієнтах.

На сьогодні у всіх країнах світу активно використовують метод стандартизованого пацієнта з імітацією певного клінічного випадку, що розвиває в студентів здатність до критичного мислення, розширення комунікативних навичок. Розроблені спеціальні програми навчання на базах клінічних лікарень, симуляційних центрів, які спрямовані на оволодіння студентами певними компетенціями, які необхідні їм для надання хворим кваліфікованої медичної допомоги. Особливу увагу приділяють методам активного навчання та контролю, які є найбільш дієвими і результативними. Але потрібно пам'ятати, що вони не мають заміщати головні етапи клінічної підготовки студентів біля ліжка хворого, а навпаки тільки доповнювати їх. Тільки їхнє адекватне поєднання здатне реально підвищити освітній рівень випускників вищих медичних закладів, а також забезпечити ланки системи охорони здоров'я висококваліфікованими фахівцями.

Метод «Стандартизований пацієнт». Стандартизований пацієнт — це навчальний процес за участю лікаря (студента) і пацієнта (СП- спеціального навченого актора, або використання манекенів) дає можливість, з одного боку, розвинути практичні навички, з іншого — провести комплексне оцінювання знань і умінь студента, виробити командну взаємодію та координацію, підвищити рівень виконання складних медичних маніпуляцій та оцінити ефективність власних дій. Студенти поставлені в певні часові межі, як при реальних умовах кожного лікаря, мають можливість самостійно діагностувати захворювання на основі збору анамнезу, скарг, загального

огляду. Є можливість відпрацювати і психологічні основи взаємодії «лікар-пацієнт».

Висновок. Використання технології «Стандартизований пацієнт» на етапі навчання студентів і інтернів, післядипломному етапі підготовки лікаря загальної практики дає змогу практикувати складні клінічні випадки без ризику заподіяння шкоди реальним пацієнтам, оптимізувати комунікативні навички лікаря, розвинути інтелектуальну самостійність та професіоналізм. Перспективи використання стандартизованого методу в підготовці лікарів загальної практики і слухачів за різними спеціальностями зумовлені стратегічними завданнями якісної підготовки фахівців для практичної медицини.

Список використаних джерел

1. Булатов, С.А. Практичні вміння й навички. Програма освоєння практичних умінь за методикою «Стандартизований пацієнт»: навчально-методичний посібник. / С.А.Булатов С.А., Р.Ф.Хамітов. — Казань: Бриг, 2006. — 44 с
2. Булатов, С.А. Стандартизований пацієнт. Симуляційні навчання в медицині. Під редакцією Свистунова А.А. Укладач Горшков М.Д.- Москва: Видавництво Першого МГМУ ім. І.М. Сеченова, 2013. — С. 126–143.
3. Сюзанна М. Курц; Джонатан Сильверман; Джульетта Дрейпер (2005). «Модельовані пацієнти». Викладання й навчання комунікативним навичкам у медицині. Редкліфф Паблішинг.
4. Гордон Дж. А., Ориол Н. Э., Купер Дж. Б. Воплощение хороших учебных кейсов «в жизнь»: услуги медицинского образования, основанные на симуляциях. Acad Med. 2004; 79 (1): 23–7.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ РОЗВИТКУ ХІРУРГІЧНИХ НАВИЧОК В УРОЛОГІЇ

**Зайцев В.І., Федорук О.С., Ілюк І.І., Владиченко К.А., Степан В.Т.,
Візнюк В.В., Широкий В.С.**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Урологія є особливою спеціальністю, яка поєднує великий перелік різноманітних маніпуляцій та операцій, оволодіння якими є необхідним для сучасного лікаря-уролога. Для цього необхідний ціла низка тренажерів із певних технічних навичок для скорочення кривої навчання без порушення безпеки пацієнта та оволодіння ними в повному обсязі [1].

За останні роки значно зросла різноманітність операцій, які виконуються урологами. Серед них з'явилися складні операції на нирках, сечовому міхурі